

EL LLENGUATGE

Adjectius i adverbis

L'adjectiu és un element modificador del substantiu i l'adverbi és un element modificador del verb, de l'adjectiu o d'un altre adverbi. Hom pot pensar, certament, que les definicions tradicionals de les parts de l'oració o categories gramaticals —com l'adjectiu o l'adverbi—, que s'han anat repetint rutinàriament, durant segles i segles, de manual en manual, no s'ajusten ben bé als conceptes definits, que es mantenen en molts casos per pura comoditat, i els nous corrents gramaticals, essencialment descriptius, no s'estan pas de prescindir, no únicament de les definicions que hom pot considerar que no corresponen a la realitat, sinó fins i tot dels termes o designacions que jutgen caducats, confusionaris o esdevinguts inutilitzables. Però, malgrat tot, malgrat la reserva amb què podem prendre en consideració les definicions tradicionals de les categories gramaticals, continua essent evident la idea amb què hem iniciat aquest comentari: que el modificador del substantiu és l'adjectiu i el modificador del verb, de l'adjectiu i de l'adverbi és un altre adverbi. Mantenir aquesta afirmació ens obliga a moltes concessions. Ens obliga, per exemple, a admetre que un bon nombre dels

termes quantitius, com *més, menys, molt, poc, gaire, massa, gens, prou*, etc., són de totes dues categories gramaticals: *massa* és adjectiu en *massa paciència* i adverbi en *triga massa*; ens obliga també a dir que certs adjectius, com *clar, baix, alt, net, fi, curt, llis*, etc., són també adverbis en frases com *parlar clar, volar baix, picar alt*, etc., o si es vol, dit altrament, que poden ésser usats com a adverbis o adverbialment. Tot això, però, no és cap obstacle perquè puguem continuar dient que hi ha formes que no són sinó adverbis i que, per tant, no tenen capacitat per a modificar un substantiu. Un dia, llegim: *Les seves «sovints» anades a Girona*. Però *sovint* no és un adjectiu sinó un adverbi. Podem dir *Hi va sovint*, però cal esmenar l'exemple precedent i dir *Les seves freqüents anades a Girona*. Sembla segur que si hom modifica un nom amb un adverbi, ha d'existir l'adjectiu que expressi la mateixa noció, com en el cas de *sovint* i *freqüent*. Llegim, en un original que ens cal revisar, ...*la seva «sempre» intenció d'arribar...* És clar que, en lloc de *sempre*, cal recórrer a un adjectiu (capaç de modificar intenció): ...*la seva constant intenció d'arribar...*

Albert Jané